

Családi kör

Fóka csoport

(április 14 – 17)

Nyelvi nevelés:

- Mondókák:

- Egyedem-begyedem tengertánc
Hajdú sógor, mit kívánsz?
Nem kívánok eleget,
csak egy falat kenyeret.
- Akinek a szeme kék,
Takarója a nagy ég.
Akinek a szeme zöld,
Puha ágyat vet a föld.
Akinek barna,
Eledele alma.
Akinek fekete,
Liliom a tenyere!

- A só – népmese

Volt egyszer egy öreg király, s annak három szép leánya. A fél lába már koporsóban volt a királynak, szerette volna mind a három leányát férjhez adni. Hiszen az nem is lett volna nehéz, mert három országa volt, mind a három leányára jutott hát egy-egy ország. Hanem amiképpen nincs három egyforma alma, azonképpen a három ország sem volt egyforma. Azt mondta hát egyszer a király a leányainak, hogy annak adja a legszebbik országát, amelyik őt a legjobban szereti.

Sorba kérdezte a leányokat, kezdette a legidősebbiken:

- Felelj nekem, édes leányom, hogy szeretsz engem?
- Mint a galamb a tiszta búzát - mondá a leány.
- Hát te, édes lányom? - kérdezte a középsőt.
- Én úgy, édesapám, mint forró meleg nyárban a szellőt.
- Na, most téged kérdezlek - fordult a legkisebbikhez -, mondjad, hogy szeretsz?
- Úgy, édesapám, ahogy az emberek a sót! - felelt a kicsi királykisasszony.
- Mit beszélsz, te haszontalan lélek - förmedt rá a király -, kitakarodj az udvaromból, de még az országomból is! Ne is lássalak, ha csak ennyire szeretsz!

Hiába sírt, könyörgött a királykisasszony, hiába magyarázta, hogy az emberek így meg úgy szeretik a sót - nem volt pardon s grácia: világgá kellett, hogy menjen a kicsi királykisasszony.

Elindult keserves sírás közt a kicsi királykisasszony, s betévedt egy rengeteg erdőbe. Onnét nem is tudott kivergelődni, szállást vert egy odvas fában, s ki-kijárt az erdőbe, szedett epret, málnát, szedret,ogyorót, s amit csak talált, úgy éldegélt egymagában.

Egyszer, mikor már egy esztendő is eltelt volt, arra vetődött a szomszéd királyfi, s ez megpillantotta a királykisasszonyt a málnabokrok közt. De a királykisasszony is észrevette a királyfit, s nagy ijedten beszaladt a fa odvába.

Utána megy a királyfi, s beszél:

- Ki van itt?

A királykisasszony meghúzódott az odúban, reszketett, mint a nyárfalevél, s egy szó nem sok, annyit sem szólt.

Újra kérdi a királyfi:

- Hé! Ki van itt? Ember-e vagy ördög? Ha ember: jöjjön ki, ha ördög: menjen a pokol fenekére!

A királykisasszony most sem mert szólni.

Harmadszor is kérdi a királyfi:

- Hé! Ki van itt? Szóljon! Ember-e vagy ördög, mert mindjárt bélövök!

De már erre megijedt szörnyen a királykisasszony, s kibújt a fa odvából nagy szipogva szepegve. Rongyos, piszkos volt a ruhája, szégyellte magát erősen, s keserves könnyhullatás közt mondta el a királyfinak, hogy ki s mi ő. Megtetszett a királyfinak a királykisasszony, mert akármilyen rongyos volt, akármilyen piszkos volt a ruhája, szép volt, kellemetes volt az arca. Szép gyöngén megfogta a kezét, hazavezette a palotájába, ott felöltöztette drága aranyos, gyémántos ruhába, s két hetet sem várt, de még egyet sem, azt gondolom, hogy még egy napot sem, de talán még egy órát sem: papot hívatott, megesküdték, s csaptak akkora lakodalmat, hogy no ... ki tudná azt megmondani, hogy mekkorát.

Telt-múlt az idő, a fiatal pár nagy békeségben élt, úgy szerették egymást, mint két galamb. Mondta egyszer a király:

- Na, feleség, én akkor, mikor először megláttalak, nem is igen firtattam, hogy mért kergetett el az apád. Mondd meg nekem a tiszta valóságot!

- Lelkem, uram - mondja a királyné -, én másként most sem mondhatom, mint ahogy akkor mondtam. Azt kérdezte az édesapám, hogy' szeretem őt, s én azt feleltem: mint az emberek a sót.

- Jól van - mondja a király -, majd csinálok én valamit, tudom, visszafordul az édesapád szíve.

Hogy s mint fordítja vissza, arról semmit sem szólt a feleségének, hanem csak befordult a másik szobába, levelet írt az öreg királynak, s abban meghívta délebedre. Hát el is ment a levél másnap, s harmadnap jött az öreg király hatlovas hintón. Fölvezette a fiatal király az öreg királyt a palotába, a palotának a legszebb szobájába, ottan már meg volt terítve az asztal két személyre. Leülnek az asztalhoz, hordják az inasok a fáinnál fáinabb ételeket, de hogy szavamat össze ne keverjem, a fiatal király megparancsolta volt, hogy az öreg király számára minden ételt külön főzzenek, süssenek, s abba sót ne tegyenek.

No, ez volt csak az ebéd! Megkóstolta az öreg király a levest, merít belőle egy kanállal, kettővel, de le is tette mindjárt a kanalat, nem tudta megenni a levest, olyan sótalan volt. Gondolta magában az öreg király: ebből bizony kifelejtették a sót, de a sóban főttben (főtt marhahús) majd csak lesz. Nem volt abban annyi sem, mint egy mákszem. Hordták a pecsenyét szép sorjában, de vissza is vihették, mert a vén király csak megnyalintotta, s belé sem harapott, olyan cudar sótalan, ízetlen volt mind a sok drága pecsenye.

De már ezt nem állhatta szó nélkül az öreg király.

- Hallod-e, öcsém, hát miféle szakácsod van néked, hogy só nélkül süt-főz?

- Sóval süt-főz az máskor mindég, felséges bátyámuram, de én azt hallottam, hogy bátyámuram nem szereti a sót, megparancsoltam hát, hogy fejét vétetem, ha egy mákszem sót is tesz az ételekbe.

- No, öcsém, azt ugyancsak rosszul tevéd, mert én erősen szeretem a sót. Kitől hallottad, hogy nem szeretem?

- Én bizony éppen a kigyelmed leányától, felséges bátyámuram - mondá a fiatal király.

Abban a szempillantásban megnyílik az ajtó, belépett a királyné, az öreg király legkisebbik leánya.

Hej, Istenem, örült az öreg király! Mert még akkor megbánta volt szívéből, hogy elkergette a leányát, s azóta ország-világszerte kerestette mindenfelé. Bezzeg, hogy most a legkisebbik leányának adta legnagyobbik országát. A fiatal király mindjárt kezére vette ezt az országot is, s még ma is élnek, ha meg nem haltak.

- A hét kecskegida

<https://www.youtube.com/watch?v=ZviKxIUzmm8>

- **Anyanyelvi játék:**

- Egy zsákba/dobozba/zacskóba rejtünk el tárgyakat, hogy egyesével előhúzza a gyerkőc és mondja el róla, hogy ki, mire és mikor használja az adott eszközt. (fakanál, seprű, szemüveg, labda, bukósisak...)
- Én elmentem a vásárba fél pénzzel.
Répát vettem a vásárba fél pénzen. Répám mondja: R, R, R.
Túrót vettem... T, T, T.
Almát vettem... A, A, A.
...
A szavak kezdő hangjainak gyakorlása.
- Fali óra eldugása és megkeresése hang alapján, ha van ketyegő órátok. ☺
- Bohócok vagyunk. Halandzsázunk. Szi-szi-szi-ta-ta-ta-kö-tő-tő. Ku-ku-ku-ku-tya-tya-tya-tya-vaúúúúú.
Viccesebbnél viccesebb szavak kitalálása.

Ének-zene:

Daddy finger

Daddy finger, daddy finger,
Where are you?
Here I am, here I am.
How do you do?

Mommy finger...
Brother finger...
Sister finger...
Baby finger...

Az ujjakra lehet rajzolni a családot vagy papírból
ujjbábokat tudtok készíteni, mint amelyet mellékeltem.

A családokat mintájára is énekelhetitek, pl: Daddy, mommy, granny, doggy, baby.

Rain Rain Go Away

Rain, rain, go away.
Come again another day.
Daddy wants to play.
Rain, rain, go away.

Rain, rain, go away.
Come again another day.
Mommy wants to play.
Rain, rain, go away.

Rain, rain, go away.
Come again another day.
Brother wants to play.
Rain, rain, go away.

Rain, rain, go away.
Come again another day.
Sister wants to play.
Rain, rain, go away.

Rain, rain, go away.
Come again another day.
Baby wants to play.
Rain, rain, go away.

Rain, rain, go away.
Come again another day.
All the family wants to play.
Rain, rain, go away.

Speak and Play English

(optional: dog, cat, horse etc..)

Mély kútba tekintek

Mély kútba tekintek,
arany szálat szakítok.
Benne látom testvérkémet,
bíborba bársonyba,
gyöngyös koszorúba.

<https://www.youtube.com/watch?v=rA073dg-6Kk>